

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Det spørgsmål, som fru Anne Baastrup rejser, er rimeligt, og jeg kan sige, at det, som er intentionen fra vores side, er at forstærke den ret, som kvinden allerede i dag har til at modtage rådgivning i amtligt regi, som jeg var inde på. Det vil sige både rådgivning om prævention, også efter en abort, som fru Anne Baastrup var inde på, og rådgivning, som åbner op for, at man kan se eventuelle muligheder og perspektiver for at gennemføre svangerskabet, fordi man bliver gjort opmærksom på de sociale hjælpeforanstaltninger, der kan tilbydes efterfølgende.

Så det er for så vidt i udgangspunktet en neutral rådgivning, som fru Anne Baastrup var inde på, al den stund der ikke i forslaget til vedtagelse eller i det, jeg har sagt i øvrigt, ligger et forslag om, at vi skal afskaffe den fri abort. Det vil vi gerne ved en anden lejlighed vende tilbage til fra Kristeligt Folkpartis side.

Der er tale om en sober og forbedret rådgivning, som kan lægge den brede vifte af muligheder frem for den abortsøgende. Det synes vi faktisk ikke man gør i dag, og vi synes, at man svigter at gøre opmærksom på de sociale hjælpeforanstaltninger. Jeg vil her henvise til det, jeg refererede tidligere fra undersøgelsen i Ugeskrift for Læger, hvor 40 pct. af kvinderne rent faktisk ikke vidste, at der var mulighed for at få en særlig hjælp efterfølgende, hvis de valgte at gennemføre svangerskabet.

Dorte Bennedsen (S):

Adgangen til fri abort blev indført i 1973 på initiativ af den socialdemokratiske regering. Baggrunden var en erkendelse af, at forbudet imod abort førte til mange tragedier hos de kvinder, som på trods af forbudet søgte at løse deres problem enten selv eller hos kvaksalvere.

Men selv om vi jo i modsætning til Kristeligt Folkeparti synes, at det var et rigtigt skridt at få indført den fri abort, så finder vi også, at abort er en nødløsning, og at det ofte også er en meget traumatisk oplevelse for de kvinder, der vælger abort. Vi er derfor enige med forslagsstillerne i, at det er vigtigt gennem oplysning og gennem forebyggende indsats at prøve at nedbringe aborttallet.

I årene umiddelbart efter, at den frie adgang til abort blev gennemført, eksploderede antallet af provokerede aborter og nåede i 1975 et højdepunkt på ca. 28.000. Men lykkeligtvis er udviklingen jo siden da gået støt den rigtige vej,

og antallet er reduceret med mere end en tredjedel, og faldet har været størst hos de unge kvinder. Der er for os ingen tvivl om, at dette fald hænger sammen med en systematisk oplysningsindsats på mange felter. Blandt andet har folkeskolen, som ministeren vist også nævnte det, fået sundheds- og seksualundervisning som obligatorisk emne, ligesom tilgangen til emnet er blevet mere fri og afslappet, og det har betydet en mere oplysende og en mere reel undervisning.

Amterne har også gjort deres indsats dels ved at tilbyde gratis præventionsvejledning hos de praktiserende læger og dels ved at lave særlige kampagner enten i eget regi eller i samarbejde med Foreningen Sex & Samfund. Endelig har staten gennem årlige bevillinger bidraget til de kampagner og de materialer, der udarbejdes af Komiteen for Sundhedsoplysning og Foreningen Sex & Samfund.

Som sagt har den hidtidige indsats i høj grad givet resultater, men det er jo også et af de områder, hvor det ikke nytter noget at hvile på laurbærrene. Dels kommer der hvert år nye unge til, som har behov for oplysning, og dels er det en almen erfaring, at en oplysningsindsats skal gentages jævnlige, hvis den fortsat skal have effekt.

På den baggrund finder vi det overordentlig positivt, at Sundhedsstyrelsen har samlet forebyggelsen på seksualområdet, så den nu omfatter provokerede aborter, seksuelt overførte sygdomme og hiv- og aidsindsatsen. Det er jo beslægtede problemer, og der er ikke tvivl om, at forebyggelsesindsatsen vil give bedre resultater, ved at problemerne ses i en sammenhæng.

Selv om vi ikke skal foregøgle nogen, at vi kan komme i en situation, hvor provokerede aborter helt kan undgås, så er det stadig en opgave at følge den gunstige udvikling op og derved at få nedbragt antallet af disse aborter yderligere, og som det fremgik af ministerens indlæg, er det netop sådan en strategi, som Sundhedsstyrelsen er ved at planlægge, og det kan vi fuldt ud støtte.

Så skal jeg til slut blot sige, at forslaget til vedtagelse, der er fremsat af Kristeligt Folkeparti, kan vi fra Socialdemokratiets side støtte.

Ester Larsen (V):

Der har aldrig været hundrede procents tilslutning i befolkningen til abortloven fra 1973, som gav fri adgang til abort indtil udgangen af 12.